د قرآن نور

دوه ويشت جز – درس 212 : سورة الاحزاب – ايات 36- 48

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَمَا	كَانَ	لِمُؤْمِنٍ	وَلَا	مُؤْمِنَةٍ	إِذَا
	ك و ن	أ م ن		أ م ن	
او نه	ده (جائزه)	د يو مومن سړی دپاره	او نه	د يوے مومنے ښځے دپاره	چه کله

قَضَى	ٱللَّهُ	وَرَسُولُهُۥٓ	أَمْرًا	أَن	يَكُونَ	لَهُمُ
ق ض ي	أ ل ه	ر س ل	أ م ر		ك و ن	
فيصله اوکړی	الله تعالی	او د هغه رسول	د څه معاملے	چه	وی	د هغوئ دپاره

ٱلْخِيَرَةُ	مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ	وَمَن	يَعْصِ	ٱللَّهَ	وَرَسُولَهُۥ
خ ي ر	أ م ر		ع ص ي	أ ل ه	ر س ل
څه اختيار	د خپلے معاملے نه	او څوک چه	نافرمانی کوی	د الله تعالی	او د هغه د رسول

فَقَدْ	ضَلَّ	ضَلَـٰلًا	مُّبِينًا ﴿٣٦﴾
	ض ل ل	ض ل ل	ب ي ن
پس بے شکه	هغه ګمراه شو/ بے لارے شو	بے لارے کيدل	په ښکاره

وَإِذْ	تَقُولُ	لِلَّذِىٓ	أَنْعَمَ	ٱللَّهُ
	ق و ل		ن ع م	أ ل ه
او چه کله	تاسو اووئيل	هغه سړی ته	انعام کړے وو	الله تعالی

عَلَيْهِ	وَأَنْعَمْتَ	عَلَيْهِ	أَمْسِكْ	عَلَيْكَ
	ن ع م		م س ك	
په هغه باندِ (زيد بن حارثه)	او انعام کړے وو تاسو	په هغه باندِ	اوساته	د خپل ځان سره

زَوْجَكَ	وَٱتَّقِ	ٱللَّهَ	وَتُخْفِى	فِى نَفْسِكَ	مَا	ٱللَّهُ
ز و ج	و ق ي	أ ل ه	خ ف ي	ن ف س		أ ل ه
خپله ښځه	او اووېريږئ	د الله نه	او تاسو پټوله	په خپل ذړهٔ کښ	هغه چه	الله تعالی

مُبْدِيهِ	وَتَخْشَى	ٱلنَّاسَ	وَٱللَّهُ	أَحَقُّ	أَن
ب د و	خ ش ي	ن و س	أ ل ه	ح ق ق	
ظاهروله هغه	او تاسو ويريدئ	د خلقو نه	حالانکه الله تعالی	زيات حقدار دے	چه

د قرآن نور

دوه ویشت جز – درس 212 : سورة الاحزاب – ایات 36 -48

تَخْشَىٰهُ ۖ	فَلَمَّا	قَضَىٰ	زَيْدٌ	مِّنْهَا	وَطَرًا
خ ش ي		ق ض ي			و ط ر
تاسو اوویریږئ د هغه نه	بیا چه کله	پوره کړو	زید	د هغې نه	حاجت

زَوَّجْنَـٰكَهَا	لِكَیْ لَا	يَكُونَ	عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ	حَرَجٌ
ز و ج		ك و ن	أ م ن	ح ر ج
نکاح اوکړو مونږ ستاسو د هغې سره	ځکه چه نه	وی	په مومنانو باندِ	څه تنګی

فِىٓ أَزْوَٰجِ	أَدْعِيَآئِهِمْ	إِذَا	قَضَوْا۟	مِنْهُنَّ
ز و ج	د ع و		ق ض ي	
د ښځو په معامله کښ	د خپلو ځلے د ځامنو	چه کله	هغوئ پوره کړی	د هغوئ نه

وَطَرًا ۚ	وَكَانَ	أَمْرُ	ٱللَّهِ	مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
وطر	ك و ن	أ م ر	أ ل ه	ف ع ل
حاجت	او دے	حکم	د الله	کیدو والا

مَّا	كَانَ	عَلَى ٱلنَّبِىِّ	مِنْ حَرَجٍ	فِيمَا	فَرَضَ	ٱللَّهُ
	ك و ن	ن ب أ	ح ر ج		ف ر ض	أ ل ه
نه	ده	په نبی باندِ	څه تنګی	په دے کښ چه	مقرره کړی وی	الله تعالی

لَهُۥ ۖ	سُنَّةَ	ٱللَّهِ	فِى ٱلَّذِينَ	خَلَوْا۟	مِن قَبْلُ ۚ
		أ ل ه		خ ل و	ق ب ل
د هغه دپاره	طریقه ده	د الله	د هغه خلقو څوک چه	تیر شوی دی	د دے نه وړاندِ

وَكَانَ	أَمْرُ	ٱللَّهِ	قَدَرًا	مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾
ك و ن	أ م ر	أ ل ه	ق د ر	ق د ر
او دے	حکم	د الله تعالی	یوه اندازه	مقرر شوی

ٱلَّذِينَ	يُبَلِّغُونَ	رِسَـٰلَـٰتِ	ٱللَّهِ	وَيَخْشَوْنَهُۥ	وَلَا	يَخْشَوْنَ
	ب ل غ	ر س ل	أ ل ه	خ ش ي		خ ش ي
هغه خلق چه	رسوی	پیغامونه	د الله تعالی	او هغوئ ویریږی د هغه نه	او نه	هغوئ ویریږی

د قرآن نور

دوه ویشت جز – درس 212 : سورة الاحزاب – ایات 36- 48

أَحَدًا	إِلَّا	ٱللَّهَ	وَكَفَىٰ	بِٱللَّهِ	حَسِيبًا ﴿٣٩﴾
أ ح د		أ ل ه	ك ف ي	أ ل ه	ح س ب
د یو کس نه هم	سوائ	د الله نه	او کافي دے	الله تعالى	حساب اخستو والا

مَّا	كَانَ	مُّحَمَّدٌ	أَبَآ	أَحَدٍ	مِّن رِّجَالِكُمْ	وَلَٰكِن	رَّسُولَ
	ك و ن		أ ب و	أ ح د	ر ج ل		ر س ل
نه	دے	محمد ﷺ	پلار	د یو کس	ستاسو د سړو نه	او لیکن	رسول دے

ٱللَّهِ	وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ		وَكَانَ	ٱللَّهُ	بِكُلِّ	شَيْءٍ	عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
أ ل ه	خ ت م	ن ب أ	ك و ن	أ ل ه	ك ل ل	ش ي أ	ع ل م
د الله تعالى	او خاتم النبین دے		او دے	الله تعالى	په هر	څیز	ښه پوهه

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ	ءَامَنُوا۟	ٱذْكُرُوا۟	ٱللَّهَ	ذِكْرًا	كَثِيرًا ﴿٤١﴾
	أ م ن	ذ ك ر	أ ل ه	ذ ك ر	ك ث ر
اے خلقو چا چه	ایمان راوړے دے !	ذکر کوئ	د الله تعالى	ذکر کول	ډیر زیات

وَسَبِّحُوهُ	بُكْرَةً	وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾
س ب ح	ب ك ر	أ ص ل
او تسبیح کوئ د هغه	سحر	او ماښام

هُوَ	ٱلَّذِى	يُصَلِّى	عَلَيْكُمْ	وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ
		ص ل و		م ل ك
هم هغه دے	هغه ذات چه	رحمت لیږی	په تاسو باندِ	او د هغه فرشتے (دعاکوی)
لِيُخْرِجَكُم	مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ	إِلَى ٱلنُّورِ	وَكَانَ	بِٱلْمُؤْمِنِينَ
خ ر ج	ظ ل م	ن و ر	ك و ن	أ م ن
څکه چه هغه راوباسی تاسو	د تیارو نه	طرفته د رڼا	او دے هغه	په مومنانو باندِ
رَحِيمًا ﴿٤٣﴾				
ر ح م				
ښه رحم کولو والا				

تَحِيَّتُهُمْ	يَوْمَ	يَلْقَوْنَهُۥ	سَلَـٰمٌ
ح ي ي	ي و م	ل ق ي	س ل م
د هغوئ به دعاوى	په كومه ورځ چه	هغوئ به ملاقات كوى د هغه سره	سلام
وَأَعَدَّ	لَهُمْ	أَجْرًا	كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
ع د د		أ ج ر	ك ر م
او هغه تيار كړے دے	د هغوئ دپاره	اجر	عزت والا

يَـٰٓأَيُّهَا	ٱلنَّبِيُّ	إِنَّآ	أَرْسَلْنَـٰكَ	شَـٰهِدًا
	ن ب أ		ر س ل	ش ه د
اے	نبى!	بے شكه مونږ	ليږلى يۍ مونږ تاسو	ګواهى وركولو والا
وَمُبَشِّرًا		وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾		
ب ش ر		ن ذ ر		
او خوشخبرى وركولو والا		او ويرولو والا		

وَدَاعِيًا	إِلَى ٱللَّهِ	بِإِذْنِهِۦ	وَسِرَاجًا	مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾
د ع و	أ ل ه	أ ذ ن	س ر ج	ن و ر
او دعوت وركولو والا	طرفته د الله	د هغه د اذن سره	او چراغ	روښانه

وَبَشِّرِ	ٱلْمُؤْمِنِينَ	بِأَنَّ	لَهُم
ب ش ر	أ م ن		
او خوشخبرى وركړئ	مومنانو له	چه بے شكه	د هغوئ دپاره
مِّنَ ٱللَّهِ	فَضْلًا	كَبِيرًا ﴿٤٧﴾	
أ ل ه	ف ض ل	ك ب ر	
د الله د طرفنه	فضل دے	ډير لوئ	

د قرآن نور

دوه ویشت جز – درس 212 : سورة الاحزاب – ایات 36- 48

وَلَا	تُطِعِ	ٱلۡكَـٰفِرِينَ	وَٱلۡمُنَـٰفِقِينَ	وَدَعۡ	أَذَىٰهُمۡ
	ط و ع	ك ف ر	ن ف ق	و د ع	أ ذ ي
او مه	تاسو اطاعت کوئ	د کافرانو	او د منافقانو	او پرواه مه کوئ	د هغوئ د تکلیف ورکولو

وَتَوَكَّلۡ	ٱللَّهِۚ عَلَى	وَكَفَىٰ	بِٱللَّهِ	وَكِيلٗا ﴿٤٨﴾
و ك ل	أ ل ه	ك ف ي	أ ل ه	و ك ل
او توکل کوئ	په الله تعالی باندِ	او کافی دے	الله تعالی	کارساز

ArRahman